

سیف الدین کارا

دنبال کردن

[@KaraSeyfeddin](#)

ساعت پیش • ۸ توییت • ۵ دقیقه مطالعه • X خواندن در ایکس ۱

۱/۸

رشته - صحیفه علی بن ابی طالب: نتایج مطالعه

من اکنون مطالعه خود را درباره روایات مسلمانان (منحصراً از منابع اهل سنت) درباره صحیفه علی بن ابی طالب به پایان رسانده‌ام. در سی و پنج حدیث که پنج خوشه متمایز را تشکیل می‌دهند، آنها نشان می‌دهند که علی بن ابی طالب دو چیز را از پیامبر به ارث برد: قرآن و صحیفه‌ای حاوی دانش پیامبر. در یک مورد، کمی پس از جنگ جمل، علی خطبه‌ای ایراد کرد تا پیروانش را از غارت یا به بردگی گرفتن ارتش شکست خورده عایشه منصرف کند (همانطور که در پست‌های قبلی

Diagram 2

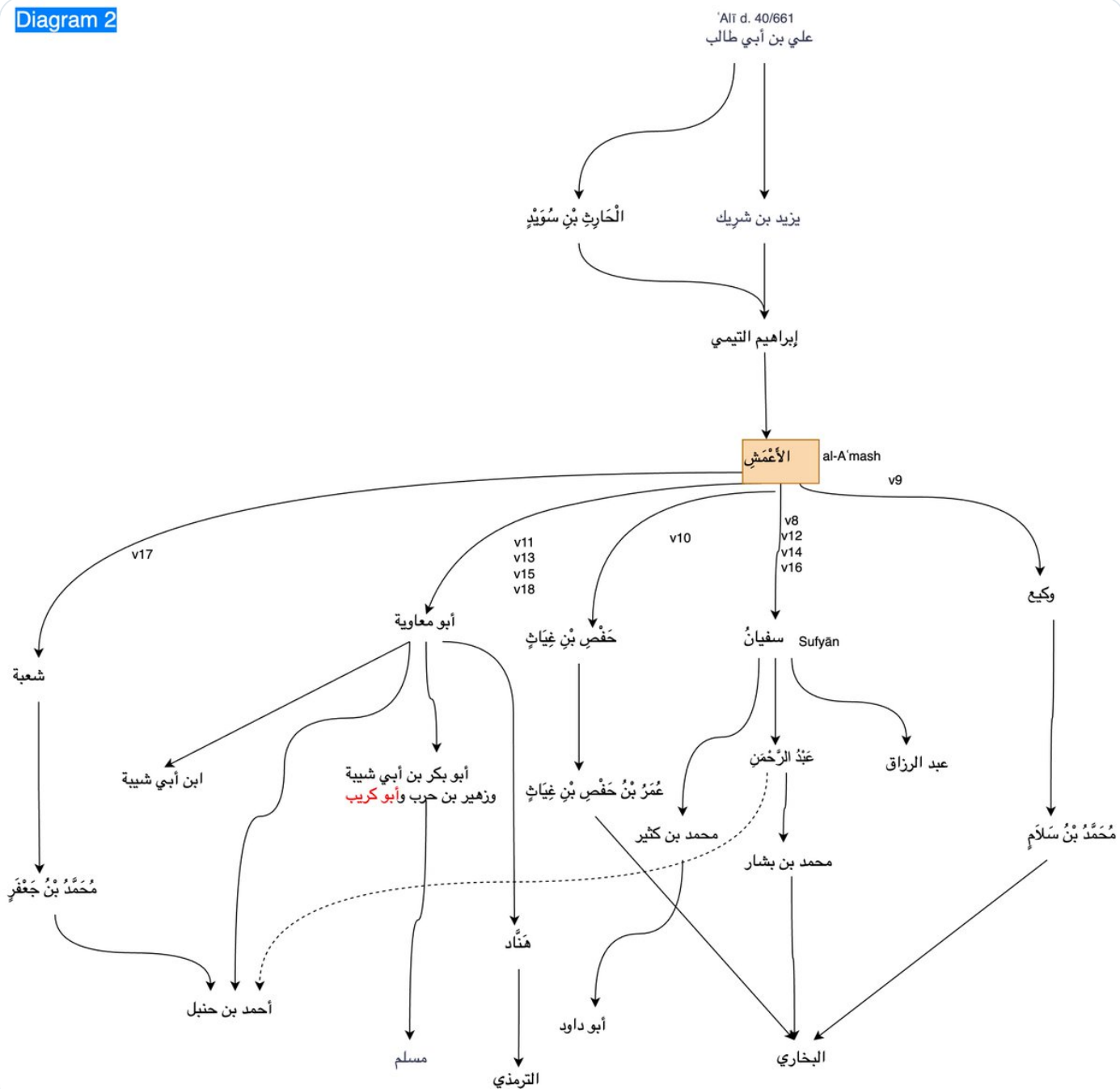

Diagram 3

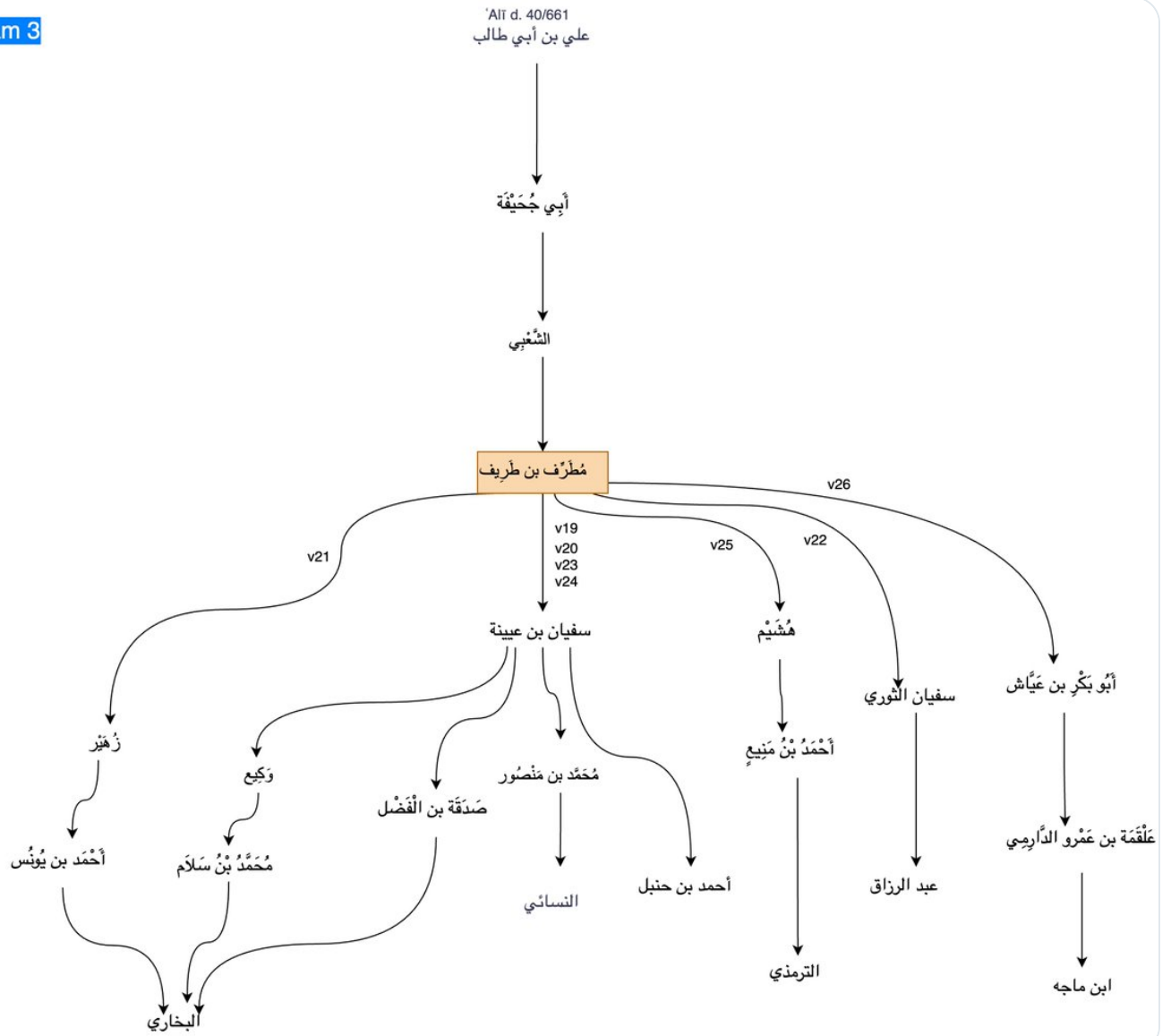

Diagram 4

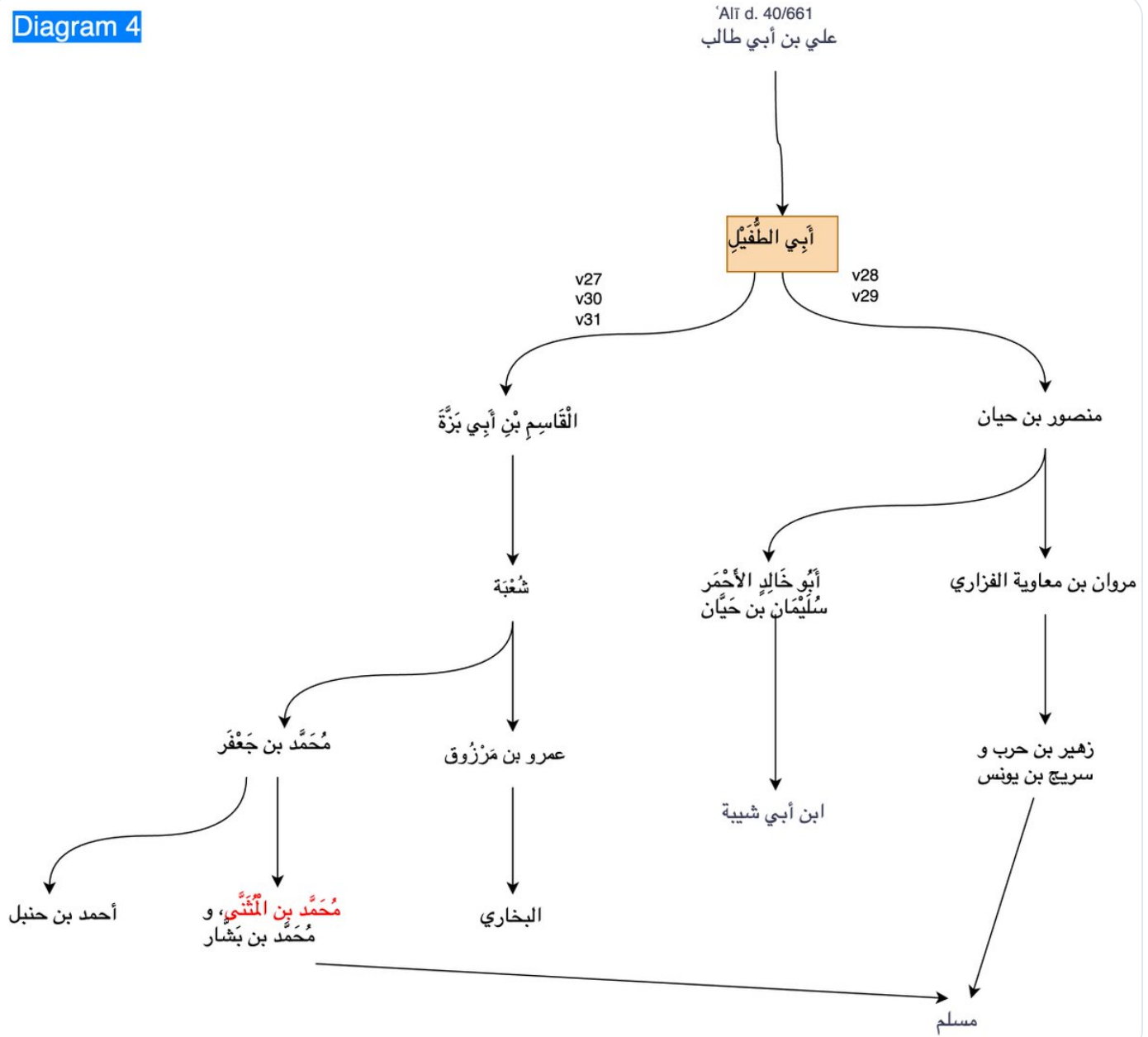

Diagram 5

‘Alī d. 40/661
علي بن أبي طالب

طارق بن شهاب

مخارق

شريك

v32
v33

V35

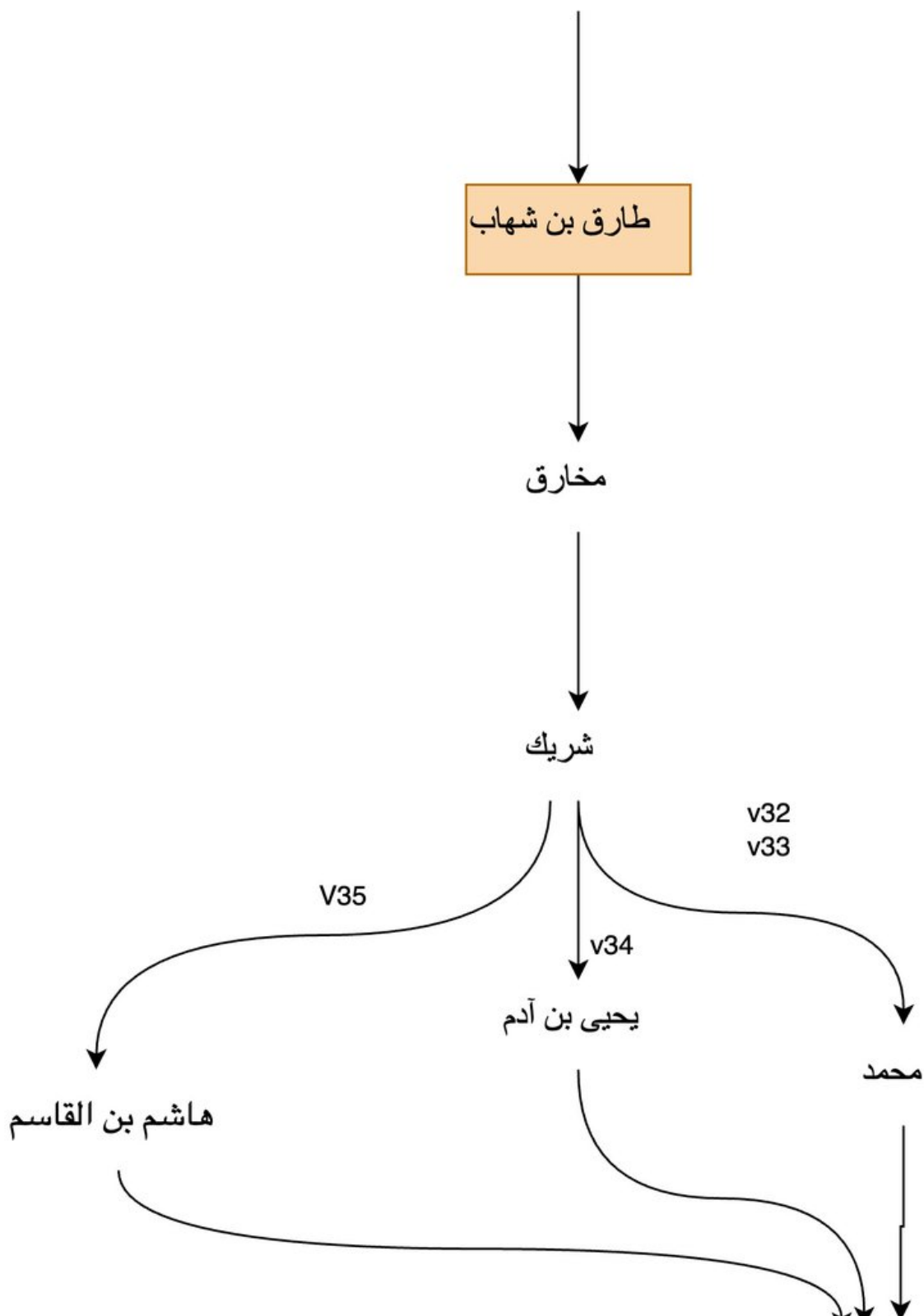
v34

يحيى بن آدم

محمد

هاشم بن القاسم

أحمد بن حنبل

در آن خطبه، او تأکید کرد که کشتن مسلمانان همکیش غیر مجاز است، به ویژه هنگامی که آنها در یک درگیری قبلاً تحت حمایت قرار گرفته‌اند. پس از آن، افراد مختلفی به علی مراجعه کردند و سوالات بیشتری درباره این دانش پرسیدند، و در هر مناسبت، او بخش‌های مختلفی از صحیفه خود را قرائت کرد، که نشان می‌دهد آن یک نسخه اصلی جامع داشته است.

Table 2: The al-A'mash Cluster Textual Elements

Variant No CLs' students	The context	'Alī's statement	The content of the scroll	The source
Variant 8 (Sufyān)	علي قال	مَا عَلَدْنَا شَيْءَ إِلَّا كِتَابَ اللَّهِ، وَهَذِهِ الصَّحِيفَةُ عَنِ النَّبِيِّ	الْمَدِينَةُ حَرَمٌ، مَا بَيْنَ عَائِشَ إِلَى كَذَا، مَنْ أَحْدَثَ فِيهَا حَدَّثًا، أَوْ أَوَى مُحَدِّثًا، فَعَلَيْهِ لَعْنَةُ اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ، لَا يَقْبَلُ مِنْهُ صَرْفٌ وَلَا عَدْلٌ. " وَقَالَ " ذِمَّةُ الْمُسْلِمِينَ وَاحِدَةٌ، فَمَنْ أَخْفَرُ مُسْلِمًا فَعَلَيْهِ لَعْنَةُ اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ، لَا يَقْبَلُ مِنْهُ صَرْفٌ وَلَا عَدْلٌ، وَمَنْ تَوَلَّى قَوْمًا يَغْيِرُ إِذَنْ مَوْلَاهُ، فَعَلَيْهِ لَعْنَةُ اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ، لَا يَقْبَلُ مِنْهُ صَرْفٌ وَلَا عَدْلٌ	Ṣaḥīḥ al-Bukhārī
Variant 9 (Waqf')	قَالَ خُطْبَانَا عَلِيٌّ فَقَالَ	مَا عَلَدْنَا كِتَابَ نَفَرٍ إِلَّا كِتَابَ اللَّهِ، وَمَا فِي هَذِهِ الصَّحِيفَةِ فَقَالَ فِيهَا الْجَرَاحَاتُ وَأَسْنَانُ الْإِبِلِ	، وَالْمَدِينَةُ حَرَمٌ مَا بَيْنَ عَائِشَ إِلَى كَذَا، فَمَنْ أَحْدَثَ فِيهَا حَدَّثًا، فَعَلَيْهِ لَعْنَةُ اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ، لَا يَقْبَلُ مِنْهُ صَرْفٌ وَلَا عَدْلٌ، وَمَنْ تَوَلَّى غَيْرَ مَوْلَاهُ فَعَلَيْهِ مِثْلُ ذَلِكَ، وَذِمَّةُ الْمُسْلِمِينَ وَاحِدَةٌ، فَمَنْ أَخْفَرُ مُسْلِمًا فَعَلَيْهِ مِثْلُ ذَلِكَ	Ṣaḥīḥ al-Bukhārī
Variant 10 (Hafs b. Ghivāth)	قَالَ، خُطْبَانَا عَلِيٌّ عَلَى مِنْشَرٍ مِنْ أَجَرٍ	وَعَلَيْهِ سُبُوتٌ فِيهِ صَحِيفَةٌ مُعَلَّطَةٌ فَقَالَ وَاللَّهِ مَا عَدَدْنَا مِنْ كِتَابٍ يُفَرِّقُ إِلَّا كِتَابَ اللَّهِ وَمَا فِي هَذِهِ الصَّحِيفَةِ، فَتَشْرَهَا فَإِذَا فِيهَا أَسْنَانُ الْإِبِلِ وَإِذَا فِيهَا	" الْمَدِينَةُ حَرَمٌ مِنْ غَيْرِ إِلَى كَذَا، فَمَنْ أَحْدَثَ فِيهَا حَدَّثًا فَعَلَيْهِ لَعْنَةُ اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ، لَا يَقْبَلُ مِنْهُ صَرْفٌ وَلَا عَدْلٌ. " وَإِذَا فِيهِ " ذِمَّةُ الْمُسْلِمِينَ وَاحِدَةٌ يَنْصَعِي بِهَا أَدْنَاهُمْ، فَمَنْ أَخْفَرُ مُسْلِمًا فَعَلَيْهِ لَعْنَةُ اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ، لَا يَقْبَلُ مِنْهُ صَرْفٌ وَلَا عَدْلٌ. " وَإِذَا فِيهَا " مَنْ تَوَلَّى قَوْمًا يَغْيِرُ إِذَنْ مَوْلَاهُ فَعَلَيْهِ لَعْنَةُ اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ لَا يَقْبَلُ مِنْهُ صَرْفٌ وَلَا عَدْلٌ "	Ṣaḥīḥ al-Bukhārī
Variant 11 (Abū Mu'āwiya)	قَالَ خُطْبَانَا عَلِيٌّ بْنُ أَبِي طَالِبٍ	فَقَالَ مِنْ رَعَمِ أَنْ عَدَدْنَا شَيْئًا نَفَرٍ إِلَّا كِتَابَ اللَّهِ وَهَذِهِ الصَّحِيفَةُ قَالَ صَحِيفَةٌ مُعَلَّطَةٌ فِي قِرَاطِ سِتَّةٍ فَقَدْ كَتَبَ فِيهَا أَسْنَانُ الْإِبِلِ وَأَشْيَاءُ مِنْ الْجَرَاحَاتِ	قال النبي المدينة حرم ما بين عير إلى ثور فمن أحدث فيها حدثًا أو أوى محدثًا فعليه لعنة الله والملائكة والناس أجمعين لا يقبل منه يوم القيامة صرفًا ولا عدلاً وذمة المسلمين واحدة يسعى بها أدناهم ومن ادعى إلى غير أبيه أو انتمى إلى غير مواليه فعليه لعنة الله والملائكة والناس أجمعين لا يقبل الله منه يوم القيامة صرفًا ولا عدلاً وانتهى حديث أبي بكر وزهير عند قوله يسعى بها أدناهم	Ṣaḥīḥ Muslim
Variant 12 (Sufyān)	علي قال	مَا عَلَدْنَا شَيْءَ إِلَّا كِتَابَ اللَّهِ إِلَّا شَيْءَ فِي هَذِهِ الصَّحِيفَةِ	المدينة حرام ما بين عير إلى ثور من أحدث فيها ، أو أوى محدثًا ، فعليه لعنة الله والملائكة والناس أجمعين ، لا يقبل الله منه صرفًا ، ولا عدلاً ومن تولى قوماً يغيرون إذن مواليتهم ، فعليه لعنة الله والملائكة والناس أجمعين ، لا يقبل الله منه صرفًا ولا عدلاً وذمة الله واحدة يسعى بها أدناهم ، فمن أخفر مسلماً فعليه لعنة الله والملائكة والناس أجمعين ، لا يقبل منه عدل ولا صرف " ويقول : " الصرف والعدل التطوع والفريضة	Muṣannaf 'Abd al-Razzāq
Variant 13 (Abū Mu'āwiya)	خُطْبَانَا عَلِيٌّ فَقَالَ	مَنْ رَعَمَ أَنْ عَدَدْنَا شَيْئًا نَفَرًا إِلَّا كِتَابَ اللَّهِ وَهَذِهِ الصَّحِيفَةُ فِيهَا أَسْنَانُ الْإِبِلِ وَأَشْيَاءُ مِنْ الْجَرَاحَاتِ فَقَدْ كَتَبَ	قال: وفيها: قال رسول الله: حرم ما بين عير إلى ثور	Muṣannaf Ibn Abī Shayba
Variant 14 (Sufyān)	علي قال	مَا كَتَبْنَا عَنْ رَسُولِ اللَّهِ إِلَّا الْقُرْآنَ وَمَا فِي هَذِهِ الصَّحِيفَةِ	قال قال رسول الله المدينة حرام ما بين عائر إلى ثور فمن أحدث حدثاً أو أوى محدثاً فعليه لعنة الله والملائكة والناس أجمعين لا يقبل منه عدل ولا صرف وذمة المسلمين واحدة يسعى بها أدناهم فمن أخفر مسلماً فعليه لعنة الله والملائكة والناس أجمعين لا يقبل منه عدل ولا صرف ومن تولى قوماً يغيرون إذن مواليتهم فعليه لعنة الله والملائكة والناس أجمعين لا يقبل منه عدل ولا صرف	Sunan Abū Dāwūd

نکته مهم این است که گفته می‌شود علی این صحیفه را، احتمالاً به شکل ورق‌هایی، به شمشیر ذوالفقار خود متصل کرده بود، که آن را نیز از پیامبر به ارث برده بود. برخی منابع، این صحیفه را با پوستی که گفته می‌شود پیامبر قبل از هدیه دادن شمشیر به علی به آن متصل کرده بود، ادغام می‌کنند، اما آن پوست، طبق مسند شافعی، بیشتر متنی آموزشی درباره استفاده صحیح از شمشیر بود و با صحیفه علی یکسان نبود:

Table 3: The Muṭarrif Cluster Textual Elements

Variant no and CLs' students:	The context	Question 1	The response	Question 2	The content of the scroll	The source
Variant 19 Sufyān b. 'Uyayna	قال قلت لعلي	هل عندكم كتاب	قال لا، إلا كتاب الله، أو فيه أعطيته رجل من مسلم، أو ما في هذه الصحيفة.	قال قلت فما في هذه الصحيفة	قال العقل، وفكاك الأسير، ولا يقتل مسلم بكافر	Ṣaḥīḥ al-Bukhārī
Variant 20 Sufyān b. 'Uyayna	قال سألت علياً	هل عندكم شيء ما لئن في القرآن	وقال مرة ما لئن عند الناس فقال والذي فلق الحب والبزير الشمة ما عندنا إلا ما في القرآن، إلا فهذا يغشى رجل في كتابه، وما في الصحيفة	قلت وما في الصحيفة	قال العقل، وفكاك الأسير، وأن لا يقتل مسلم بكافر	Ṣaḥīḥ al-Bukhārī
Variant 21 Zuhayr	قال قلت لعلي	هل عندكم شيء من الوحي إلا ما في كتاب الله	قال والذي فلق الحبة وبزرا الشمة ما أعلم إلا فهذا يعطيه الله رجلاً في القرآن، وما في هذه الصحيفة	قلت وما في الصحيفة	قال العقل وفكاك الأسير، وأن لا يقتل مسلم بكافر	Ṣaḥīḥ al-Bukhārī
Variant 22 Sufyān al-Thawrī	قال قلت لعلي	هل عندكم شيء سوى القرآن	قال: لا والذي فلق الحبة وبزرا الشمة إلا أن يعطي الله عبداً فهما في كتابه أو ما في الصحيفة	قال قلت وما في الصحيفة	قال العقل وفكاك الأسير ولا يقتل مسلم بكافر	Muṣannaf 'Abd al-Razzāq
Variant 23 Sufyān b. 'Uyayna	قال سألت علياً	هل عندكم من رسول الله شيء بعد القرآن	قال لا والذي فلق الحبة وبزرا الشمة إلا أنهم يؤتونه الله رجلاً في القرآن أو ما في الصحيفة	قلت وما في الصحيفة	قال العقل وفكاك الأسير ولا يقتل مسلم بكافر	Musnad Ahmad Ibn Hanbal
Variant 24 Sufyān b. 'Uyayna	سألت علياً فقلنا	هل عندكم من رسول الله شيء سوى القرآن	فقال لا والذي فلق الحبة وبزرا الشمة إلا أن يعطي الله عز وجل عبداً فهما في كتابه أو ما في هذه الصحيفة	قلت وما في الصحيفة	قال فيها "العقل وفكاك الأسير" وأن لا يقتل مسلم بكافر	Sunan al-Nasā'ī
Variant 25 Hushaym	قال قلت لعلي	يا أمير المؤمنين هل عندكم سؤداء في بئضاء لئن في كتاب الله	قال لا والذي فلق الحبة وبزرا الشمة ما أعلم إلا فهذا يعطيه الله رجلاً في القرآن وما في الصحيفة	قلت وما في الصحيفة	قال فيها العقل وفكاك الأسير وأن لا يقتل مؤمناً بکافر	Sunan al-Tirmidhī
Variant 26 Abū Bakr b. Abī 'Āyyash	قال قلت لعلي بن أبي طالب	هل عندكم شيء من العلم لئن عند الناس	قال لا والله ما عندنا إلا ما عند الناس إلا أن يزرق الله رجلاً فهما في القرآن أو ما في هذه الصحيفة		فيها الدتات عن رسول الله وأن لا يقتل مسلم بكافر	Sunan Ibn Māja

٤/٨

"شافعی به ما خبر داد... "بر روی دسته شمشیر رسول الله پیامی نوشته شده بود: "همانا بدترین دشمن خداوند متعال کسی است که کسی را بکشد که او را نکشته است (قصاص)، کسی که به کسی ضربه بزند که به او ضربه نزده است، و کسی که به کسی غیر از متحدان مشروع خود وفاداری نشان دهد (کسانی که به متحدان خود خیانت می‌کنند). چنین شخصی به آنچه خداوند متعال بر محمد نازل کرده است، کفر ورزیده است." (مسند امام شافعی)

مسند الإمام الشافعي
 الشافعي - محمد بن إدريس الشافعي

جزء 3
 صفحة 296

9 - باب: إن أعدى الناس على الله تعالى القاتل غير قاتله

1618 - أخبرنا الشافعي رضي الله عنه، قال: أخبرنا إبراهيم بن محمد، عن جعفر بن محمد، عن أبيه، عن جده، قال: وجد في قائم سيف رسول الله صلى الله عليه وسلم كتاب: "إن أعدى الناس على الله سبحانه وتعالى القاتل غير قاتله، والضارب غير ضاربه، ومن تولى غير مواله فقد كفر بما أنزل الله سبحانه على محمد صلى الله عليه وسلم".

السابق
 التالي

٥/٨

شگفت‌انگیز است که در این سلسله طلایی (روایت شده از طریق خانواده پیامبر)، شافعی اخلاق جنگ را ثبت کرده است، و اگر این اخلاق در درگیری‌های امروزی اعمال شود، بسیاری از مسلمانانی که عمداً غیرنظامیان بی‌سلاح را کشته‌اند، از بدترین دشمنان خدا محسوب شده و کافر طبقه‌بندی می‌شوند.

همچنین مهم است توجه کنیم که شباهت قابل توجهی بین صحیفه و بندهای به اصطلاح "قانون اساسی مدینه" (CM) وجود دارد.

۶/۸

این شباهت ممکن است نشان دهد که صحیفه‌ای که علی به آن اشاره کرده، همان قانون اساسی مدینه بوده است. با این حال، برخی از خوشه‌های روایی حاوی اطلاعاتی هستند که در قانون اساسی مدینه وجود ندارد، که این امکان را مطرح می‌کند که صحیفه علی، قانون اساسی مدینه را همراه با آموزه‌های دیگر شامل می‌شده است. او احتمالاً این آموزه‌ها را خودش ثبت و حفظ کرده است، به عنوان بخشی از عادت خود در حفظ هر آنچه مستقیماً از پیامبر آموخته بود. من بخش‌هایی از صحیفه را بازسازی کرده‌ام و آنها را اینجا پیوست کرده‌ام.

Reconstructed Text of 'Alī b. Abī Ṭālib's Scroll:

Similar with the Constitution of Medina:

1. Equality of Believer's Life: "The believers are equal in their blood (or lives)." (المُؤْمِنُونَ تَكَافُؤًا دِمَائُهُمْ) (CM: Article 3)
2. The ransom of captives, (وَفُكَاكُ الْأَسِيرِ) (CM: Article 3.a)
3. Preservation of alliances: "And whoever pledges allegiance to a group without the permission of their guardians or allies (*mawālī*) upon him is the curse of Allah, the angels, and all of humanity. No voluntary act of worship nor obligatory deed will be accepted from him." (CM: Article 4)
وَمَنْ تَوَلَّى قَوْمًا بَغَيْرِ إِذْنِ مَوَالِيهِ، فَعَلَيْهِ لَعْنَةُ اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ، لَا يُقْبَلُ مِنْهُ صَرْفٌ وَلَا عَدْلٌ
4. A Muslim shall not be executed in retaliation for [killing] a disbeliever.' (CM: Article 5.b)
"Blood money (for accidental killing), the ransom of captives, and a Muslim shall not be executed in retaliation for [killing] a disbeliever.' "
5. Unity and Collective Responsibility: "The believers are one hand against those who oppose them." (المُؤْمِنُونَ يَدٌ عَلَى مَنْ سِوَاهُمْ) (CM: Article 5.b)
6. Prohibition of Retaliatory Killing of Muslims for disbelievers and killing a person under the covenant, during the term of their covenant: "A believer is not to be killed in retaliation for a disbeliever, nor is a person under a covenant to be killed while their covenant is in effect."
(لَا يُقْتَلُ مُؤْمِنٌ بِكَافِرٍ وَلَا ذُو عَهْدٍ فِي عَهْدِهِ) (CM: Article 6)
7. Responsibility for fulfilling fellow believers' pledge or covenant (يَسْعَى بِذِمَّتِهِمْ أَدْنَاهُمْ):
"The protection granted by Muslims (*dhimma*) is one unified [covenant]. Whoever betrays a Muslim upon him is the curse of Allah, the angels, and all of humanity No voluntary act of worship nor obligatory deed will be accepted from him." (CM: Article 7)
8. Prohibition of committing corruption and offering shelter to corrupt individuals in Medina: "Whoever commits an act of corruption (*ḥadatha*) within Medina or shelters someone who commits corruption (*muḥdith*) upon him is the curse of Allah, the angels, and all of humanity No voluntary act of worship (*ṣarf*) nor obligatory deed (*ʿadl*) will be accepted from him" (CM: Article 12)
9. Sanctification of Medina: "Al-Madinah is a sacred sanctuary (*ḥaram*), extending from [Mount] 'Ā'ir to such-and-such [boundaries]." (CM: Article 21)
(الْمَدِينَةُ حَرَمٌ، مَا بَيْنَ عَائِرٍ إِلَى كَذَا)

Different from the Constitution of Medina:

10. Cursing those who slaughter [animals] for other than Allah
(لَعْنُ اللَّهِ مَنْ ذَبَحَ لِغَيْرِ اللَّهِ)
11. Cursing illicitly usurping land rights
(لَعْنُ اللَّهِ مَنْ سَرَقَ مَنَارَ الْأَرْضِ)
12. Cursing those who curse their forefathers
(لَعْنُ اللَّهِ مَنْ لَعَنَ وَالِدَهُ)
13. Obligations of Zakat: "In it are the obligations of charity (Zakat)"
(فِيهَا فَرَائِضُ الصَّدَقَةِ)

The Book of Imam 'Alī (AS) (Kitābū 'Alī): *Al-Jāmi'ah*

M. S. BAHMANPOUR

Islamic College for Advanced Studies, London, UK

ABSTRACT: All renowned Shī'a authors of *ḥadīth* have reported that with the Imams was a book written by the Commander of the Faithful, Imam 'Alī (AS) and dictated by the Prophet (PBUH), which contained the whole body of religious knowledge and all rulings of *sharī'a*. Al-Kulaynī reports from Imam Ja'far al-Ṣādiq, the third descendant of Imām Ḥusain (AS), saying "with us is *al-Jāmi'ah*; it is dictation of the Prophet(PBUH) from his two lips and writing of 'Alī(AS) by his very hand. In it is the knowledge of all *Ḥalāl* (whatever is allowed) and *Ḥarām* (whatever is forbidden) and whatever the people may need"; and hence it is named *al-Jāmi'ah*, 'The Comprehensive Book'. Apart from *al-Jāmi'ah*, there are different other books attributed to Imām 'Alī (AS), namely, Kitābu 'Alī (AS), *Ṣaḥīfah al- Farā'id*, *Ṣaḥīfah al-'itq* and simply *al- Ṣaḥīfah*. This article explores the validity and the meaning of these reports and tries to identify each of these writings. It further examines if these writings were separate entities written on different occasions or simply different names for the same book.

All renowned Shī'a authors of *ḥadīth* have reported from the Imams through many reliable chains of transmission that with the Imams was a book written by 'Alī (AS) and dictated by the Prophet (PBUH), which contained the whole body of religious knowledge and all rulings of *sharī'a*.

حقوقی شناخته شده در تاریخ اسلام را تدوین کرده باشد، که در آن آموزه‌های حقوقی اصلی پیامبر را حفظ کرده است. نکته مهم این است که به نظر می‌رسد قانون اساسی مدینه در این صحیفه حفظ شده است، زیرا علی از مفاد آن برای حل اختلافات در جنگ جمل استفاده کرده است. بنابراین، این صحیفه اهمیت زیادی برای مطالعه تاریخ اولیه اسلام و شکل‌گیری هویت شیعی دارد، زیرا نشان می‌دهد که از دوران اولیه، شیعیان معتقد بودند علی دارای دانش ویژه‌ای است که مستقیماً از پیامبر به ارث برده است.

اکنون این پیش‌نویس را برای بررسی و بازخورد به همکاران خواهم فرستاد، و بنابراین یافته‌های من در این مرحله موقتی هستند. قصد دارم پس از کنفرانس در جولای ۲۰۲۵، مقاله کامل را به اشتراک بگذارم. لطفاً نظرات خود را با من در میان بگذارید!

. . .

برخی توییت‌ها در این رشته گم شده‌اند؟ می‌توانید [تلاش کنید صفحه را تازه‌سازی کنید](#)

پست اشتراک‌گذاری ایمیل

با [سیف الدین کارا](#) به روز بمانید